

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

Reverendissimo Et Illvstrissimo S. R. I. Principi, Ac Domino Domino
Marquardo Eystettensis Ecclesiae Episcopo, Pricipi Et Domino Meo
Clementissimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

REVERENDISSIMO ET
ILLVSTRISSIMO S. R. I. PRIN-
CIPi, AC DOMINO
DOMINO

MARQVARDO
EYSTETTE^NSIS EC-
CLESIAE EPISCOPO, PRIN-
CIPi ET DOMINO MEO
CLEMENTISSIMO.

Dostquam à libris meis , du-
dum inchoatis, exulare desij,
& ad interiores ac reconditas
illas litteras postliminiò redi-
ui ; prima mihi cura fuit , à
DEO principium ducere, &
quæ de diuersis illius Iudicijs elucubraue-
ram, in apicum proferre. Dehinc proxima
cogitatio erat, cui primam argumēti huius
tractationem dedicando, optimis omni-
bus, inciperem ? Nec fuit diu deliberandū.
Occurrit enim menti illico R.^{ma} & Illma
CELSITVDO VESTRA. Cuius consilij caus-
sas delibare mihi licet, non numerare. Pri-
mūm, quid longè excurrerem, ad Patro-

)o(2 num

E P I S T O L A

num quæredum, quem in vicinia poteram inuenire, & habebam antè, quàm quærem? Deinde cuiusnam Principis patrocinium in melioris spei omen accepissem, quàm illius, cuius antiquissimæ familiæ nomen ipsum optatissimum est, & bene ominatum? Accedit pristina obligatio. Nam An. 1626. cùm CELS.^{do} V.^{ra} adhuc, hîc Ingolstadij, in studijs litterarum versaretur, eas scientijs virtutes conjunxit, vt nominis fama cum vitâ certaret. Et, me quidem iudice, victa est fama, quia virtute minor fuit. Quanquam enim, ob eam nominis estimationem, vniuersa hæc Academica Congregatio nostra CELS.^{nem} V.^{ram} ceteris omnibus Sodalibus anteposuit, & quæ vidit moribus, eundem etiã voluit Præfecturâ eminere; nondum tamen honor merita æquauerat: nec indoli par dignitas illa fuit, sed quoddam vaticinium duntaxat futuræ dignitatis. Siquidem magna Christi Mater, in omen, iam tunc voluit proludere, dum CELS.^{nem} V.^{ram} voluit Coetui suo præesse, quam sciebat, à Filio suo, maioribus annis,

DEDICATORIA.

annis, Eystettensi Ecclesiæ præficiendam. In ea igitur Marianâ Præfecturâ, cùm ita cunctos exemplo, consilio, disciplinâ regeret, ut mallent tali Præfecto subesse, quàm esse sui juris; dici non potest, quo dolore, Sodales, & die 13. Septemb. in Concilio audiuerint CÆLS.^{nem} V.^{ram} valedicentem, & postea 20. eiusdem mensis, viderint hinc Romam discedentem. Quod non memoro ex Annalibus tantummodo haustum, sed oculis etiam meis vsurpatum. Quippe ego tunc *& præsens, & Præses eram*; indignus quidem, sed nullo vnquam tempore opportuniùs; quo scilicet id, quod Præsidis industriæ deerat, Præfecti excellentia compensaret. Doluimus ergo tunc, & quòd tanti fideris præsentiam carere, & quòd, ob abruptum, ante finem magistratus, discessum, Ducem tam præclarum, sine peculiari honore, & gratiarum actione, dimittere oporteret. Hinc pristinum illud, quod dixi, vinculum. Nemo arctiùs obstringitur, quàm qui beneficijs obligatur.

Sed venio ad longè maiora. Neq; enim

106 3 Sodali-

E P I S T O L A

Sodalitas tantum, sed tota etiam Societas nostra, Reuer.^{mæ} & Ill.^{mæ} CELS.ⁿⁱ V.^{ræ} debet; sub qua Collegium nostrum Eystadianum, velut è naufragio, tabulas colligit; sub qua Gymnasium instauratur; sub qua templum resumit dignitatem. Ita nempe pietati, scientijs, religioni Superi prospexere, vt in CELS.^{ne} V.^{ra} Scholæ & Musæ Apollinem & Mecœnatem, templa & claustra Willibaldum & Wunibaldum nanciscerentur. Hæc est prouidentia Numinis, vt sicut tēpora dispensat, ita & temporibus idoneos assignet Principes. *Bella, horrida bella*; bella fortes lacertos exigentia Germaniam iam diu vrgent; heroum humeris opus erat, & non vno Atlante, qui tantum onus sustinerent. Hæc bella, sub Antecessore CELS.^{nis} V.^{ræ} ceperunt, cui tanta animi generositas fuit, vt cladem fortiter pati posset. Gaudent nunc pijsissimi illius Manes, eum sibi datum successorem, qui ad easdem laudes, iisdem vestigijs, non ambulat, sed volat; nec clades tantum tolerare potest, sed & leuare, atque ea, quæ
flam-

DEDICATORIA.

flammis in cineres redacta sunt, denuo suscitare. Quod arx, quod vrbs Willibaldina, quod populus quoque Eychstadianus, quod tota dioecesis testatur, quod fama vbique prædicat. Nam & foris in aures incurrit, quod domi oculi intuentur. Certè cùm nihil difficilius sit, quàm regere, quando omnia turbantur; nec quidquam laudabilius, quàm in medijs tumultuum fluctibus animum tranquillum tenere; vidi ego, & viderunt mecum alij, eo tempore, quo in summo discrimine cardo rei vertebatur, mentem illam excelsam, & inconcussam Cæsar^{is} V. r^æ pectus, quod nos exemplo suo docebat, non damna, sed causas bellorum esse deplorandas.

Qui inter syrtes ac tempestates tam peritè nauigat, quid faciet in placido mari? præsertim is, qui Principem non imitatur, sed exprimit? qui ipsam virtutem ornat, qui facit eam in summo fastigio magis conspicuam? qui rebus serijs ita mentem affigit, vt scientias stilo, ingeniũ

)o(4 confi-

EPIST. DEDICAT.

consilijs, prudentiam operibus, vigilan-
tiam curis, auctoritatem mandatis passim
exerat? Huius ego manus non exosculer,
quas cælo sublatas Diu iæstimant, in elec-
mosynam extentas turba egentium, cum
multa laude, prehensat? Compendio di-
cam, illi Principi hunc Prodromum meū
dedico consecroque, cuius facta merue-
runt, vt non saxis tantum, aut ædificijs,
sed etiam libris inscriberentur. Bonus
DEVS CELS.^{nem} V.^{ram} nobis, & toti Ecclē-
siæ suæ diu seruet incolumem. Ingolstadij.
Anno Seruatoris 1645. Cal. Ian.

R.^{ma} & Illma CELS.^{nis} V.^{ra}.

infimus seruus

GEORGIUS STENGELIUS
SOC. IESV.

PRÆ-